

יְלִידִים יִגְשְׁרוּ אִיד בְּתָהֶם בְּל (מֵאוֹת) מוֹת וְטוֹבֵי מְרֻגָה עֵלֹן מֵס' 651
וּמְשִׁיבֵי לַיִם בְּכָל תְּקֵמָה וְיִדְעֵי דַעַת וּמְבִינֵי מְדַע
וְיִגְשְׁרוּ בַת בְּתָהֶם לְעֵמֶד בְּהֵיבֵל תְּמַלֵּא

בית הכנסת היכל המלך

ע"ש מלכו של עולם

מיסודו של כולל ליל שישי
מבקשי ה' ע"ש הרמח"ל

בנשיאות הרב אלון עטיה שליט"א

הפטרה: ויקץ שלמה

הכרזת תענית 'בטבת!

פרשת: מקץ

ג' טבת התשפ"ד

צפון ולא ברך...

מאמר הרב

לביט מדרשו של ר' אלימלך, להמתין באחת הפינות, ובסוף התפילה לשוב ולנסות להושיט את ידו לרבי. חזר ר' דוד לבית המדרש והתפלל בפינת החדר. לאחר התפילה שב ועמד לפני הרבי והושיט את ידו לשלום. גם הפעם קרא הרבי בקול ואמר: "מדוע הגיע אדם זה לביתי, להבאיש ריחו כאן?!"

שב ר' דוד לחדרו במרירות נוראה, ובכה בשיברון לב כל הלילה. בבוקר לא הלך עוד לבית המדרש. בלבו החליט כי מיד בצאת השבת, לאחר ההבדלה, יעזוב את המקום וישוב לביתו. אך כשהגיעה זמנה של הסעודה השלישית חשב בלבו: אולי בכל זאת אנסה לשמוע חידושי תורה מרבי אלימלך...

הלך ר' דוד ונעמד מחוץ לחלון בית המדרש, הטה אוזן והקשיב. בתוך בית המדרש החל ר' אלימלך לומר דברי תורה בהתלהבות רבה כדרכו. בתוך דבריו קרא הרבי ואמר: "ישנם כאלה הבאים אליי אחרי שעסקו שנים רבות בתורה ובסיגופים. אפילו קיימו כבר את תשובת הקנה, ואפילו הטיפו מעצמם 'דם ברית'. אחרי עבודה קשה כזאת הם בטוחים שראויים הם שתשרה עליהם רוח הקודש. ממני הם מצפים שאשלים חסרונות קטנים שיש בהם ושאושיט להם רוח הקודש כרצונם. שקרנים הם, המשקרים לעצמם! אינם יודעים הם שכל עבודתם אינה כלום. אפילו כטיפה מן היס. אפילו לא כחוט השערה! מלאי גאווה הם, וכל עבודתם בגאוות לב, וצריכים הם לשוב בתשובה שלמה ולהתחרט על כל העבודה שעשו עד היום. צריכים הם להתחיל מחדש לעבוד את השם באמת ובתמים..."

כשמע רבי דוד את דבריו חוצבי להבות האש של רבינו אלימלך... המשך בעמוד 4

החול, בין שבת לשבת. למרות כל זאת לא הרגיש שלמות בנפשו ולא ידע מה להוסיף ולעשות. אז הגיעה לאוזניו השמועה כי הרב הקדוש, ר' אלימלך מליז'נסק, הוא רופא מומחה לחולי הנפש. קם ר' דוד ונסע לליז'נסק. בערב שבת עמד ר' דוד בין הבאים לקבל את פני ר' אלימלך, והרבי היה מושיט את ידו לכל הבאים. כשהגיע לפניו ר' דוד, נרתע לפתע הרבי והחזיר את ידו, הסב את פניו אל הקיר ואמר: "מי הוא זה אשר העז לבוא אל ביתי, וריחו רע כל כך?!" נבהל ר' דוד מדברים קשים אלו ויצא משם בחפזה ובלב כבד. לא ידע ר' דוד כיצד

לפרש את דבריו רבו ולא ידע מה עוד עליו לעשות. שב ר' דוד אל חדרו שבאכסניה ושם התרוצץ בין הקירות נבוך וקודר. בעל האכסניה ראה את האורח הטרוד והמבוהל, שאל אותו לפרש העניין והזכיר לו כי "דְאָגָה בְּלֵב אִישׁ יִשְׁחָנָה" (משלי יב, כה), וכי כדאי שיספר לו מה פשר דאגתו. לבסוף התרצה ר' דוד וסיפר את מה שאירע לו עם ר' אלימלך. "אולי מקרה הוא, ואולי הייתה לרבנו איזו טעות ח"ו..." ניחם בעל האכסניה והציע לו

כשהאחים הקדושים מגיעים למצרים הם נתקלים ביחס קשה של ה' שליט' החדש, הוא אינו מסתפק בכך שמאשים אותם אלא גם דורש מהם בתוקף להביא את האח שלהם מארץ ישראל למצרים, ובינתיים שם את שמעון במאסר...

הם לא יודעים את נפשם מרוב הלם, מחד הם חזקים מאוד ויכולים להחריב את מצרים בכמה רגעים, אך מאידך הם מבינים שיש אלקים בשמים המשגיח בהשגחה פרטית על כל אחד ואחד - וממנו היחס שהם חווים ולא מאותו שליט, ולכן הם עורכים 'חשבון נפש'. דבר זה חוזר על עצמו גם כשהם מגלים שהכסף שלהם חזר לשקים, והדבר גורם לזעזוע עצום בלבם, כמו שהתורה מטיבה לתאר זאת: "ויחרדו ויצא לבם ויאמרו מה זאת עשה אלקים לנו...?".

ובאמת, מדוע הקב"ה לא גילה להם ברוח הקודש שיש לו קובלנא עליהם? שיש לו רצון שייטיבו את דרכם בעניין יוסף אחיהם? שטעו במכירתו? והתשובה הפשוטה היא שהאחים החרימו למי שיגלה את דבר המכירה, ובזה הם חסמו את הדרך לקבל תגובה מאלקים במה שגו במכירתו? ולכן לא נתגלה להם...

אך ישנה תשובה עמוקה יותר המלמדת אותנו דרך בחיינו, ומורה לנו את המפריע הגדול לחיינו, וכדי להבינו נפתח בסיפור על גדול ישראל הגאון המופלא והחסדי רבי דוד מללוב זכר צדיק לברכה: "שש שנים רצופות עסק ר' דוד בידרמן מללוב בתורה ובסיגופים כדי לתקן את נפשו. באותן שנים קיים את כל התעניות והסיגופים הכתובים בספר הקנה. אחר כך אפילו הטיפ מעצמו דם כדי לקיים בכך מעין ברית מילה נוספת, ואפילו בכך לא הסתפק ר' דוד, אלא החל לעסוק בתעניות וסיגופים שש שנים נוספות. כך גם והתענה ר' דוד בכל ימות

זמני כניסת ויציאת שבת:

רבינו תם:	יציאת השבת:	כניסת שבת:
17:54	17:16	16:01
17:50	17:18	16:17
17:45	17:13	16:03
17:55	16:19	16:20

ירושלים
תל אביב
טבריה
באר שבע

מהלכות יום עשרה בטבת!

חיבל החלכה

א. ביום עשרה בטבת החל המצור על ירושלים, שבסיומו נפרצה חומת העיר ונחרב בית המקדש בעוונותינו הרבים. אי לכך, נקבע יום זה כיום צום ותענית לפשפוש במעשינו הרעים ולשיפורם, כדי שנזכור שמעשינו גרמו לחורבן, ומעשינו גורמים שלא נבנה עדיין בית המקדש וטרם נגאלנו, ולכן ראוי מאוד להבין את משמעות היום ובכובד ראש ושיבה לה' ניזכה לבניין בית המקדש.

ב. מבואר בקדמונים שאם היה חל יום עשרה בטבת בשבת קודש, היינו מתענים בו! וזאת אע"פ שאין

שום תענית שאנחנו מתענים בשבת קודש ואפילו לא יום תשעה באב, [למעט יום הכיפורים שאינו מחמת חורבן או אבל], וזאת מפני שבפסוק מצווה הקב"ה לכתוב את היום הזה, והנביא משתמש במילה: 'עצם': "כתוב לך את עצם היום הזה" ממש כמו ביום הכיפורים שנאמר בו: "עצם" ולמדו מזה שכמו שיום כיפור דוחה את השבת, כך עשרה בטבת אם יחול בשבת - תדחה תענית זו את יום השבת! אלא שכבר נודע שהלל האמורא שסידר את לוח השנה, דאג

לסדר את הימים בצורה כזו שלא יחול לעולם עשרה בטבת ביום שבת קודש, אך יתכן שיחול ביום השישי וצמים בו ונכנסים לשבת קודש מעונים מפני חומרת היום הזה של עשרה בטבת.

ג. כולם חייבים בתענית זו, ואין לפרוץ גדר. וידוע שכל מי שמתאבל עם הציבור, וכל מי שמצטער עם הציבור יזכה ויראה בנחמת הציבור מידה כנגד מידה! ואף שמי שמרגיש לא טוב יכול בנקל לגשת למורה הוראות ולקבל הקלות, אין הדבר ראוי ליראי ה' ולחושבי שמו!

ד. חיוב התענית הוא למבוגרים מעל גיל מצוות! כלומר, גברים מגיל שלש עשרה שנה ויום אחד, ונשים מגיל שתים עשרה

שנה ויום אחד. ואין לחנך ילדים קטנים לתענית זו, גם לא תענית שעות! ואע"פ שהגיעו לחינוך!

ה. נשים מעוברות [מחודש שלישי להריונה שהוכר עובר, וכן מי שנתעברה והיא בחולשה גדולה מאוד של הקאות וכד' וחוששת להתייבשות או מי שב' הריון בסיכון' או 'הריון נדיר' - שבא בקושי גדול ולאחר הרבה שנים או טיפולים, ויגשו למורה הוראות צדיק לקבל הנחיות לגבי הצום גם בתחילת ההריון ממש במקרה זה], וכן נשים מניקות [בפועל, ואף מי שמניקה חלקית, ואף מי שהניקה והפסיקה ונמצאת בתוך עשרים וארבעה חדשים ללידתה - שנתיים, ומרגישה חולשה גדולה מאוד שאינה יכולה לצום יכולה להקל בפסק של מורה הוראה צדיק] - פטורות מתענית זו!

ו. יולדות בתוך שלשים יום פטורות מלהתענות בעשרה בטבת! והוא הדין למי שעברה הפלה רחמנא ליצלן, שפטורה גם כן מלהתענות, וכל מקרה פרטי [זמן ההריון לפני ההפלה, אופן ההפלה, מצב רפואי וכד'] יש לגשת למורה הוראה אפילו אם ההפלה היתה בשלב מוקדם ולקבל פסק.

ז. יום עשרה בטבת מותר בכל העינויים שאסורים ביום הכיפורים למעט אכילה ושתייה, אי לכך מותר להתרחץ ולסוף ולנעול את הסנדל מעור וכן לעבוד ביום זה, וכל מה שנאסר הוא אכילה ושתייה.

והמחמיר גם בשאר איסורים בצינעא תבוא עליו ברכה!

ח. תחילת הצום בעלות השחר (15:05) וכל מי שנכנס לישון על מיטתו שינת קבע הרי כשמתעורר אפילו באמצע הלילה אסור באכילה ושתייה מחמת שהסיח דעתו מהם, אך היה בדעתו לקום תחילת התענית קודם עלות השחר - רשאי לאכול ולשתות עד עלות השחר! וטוב לעשות תנאי קודם שילך לישון כדי שיוכל לאכול או לשתות כרצונו.

ט. בשחרית ומנחה של יום התענית מוסיפים 'עננו' בתפילת העמידה קודם חתימת 'שומע תפילה' ואם שכח לאומרו, אינו חוזר! מוציאים ספר תורה בשחרית וקוראים בפרשת 'ויחל'.

י. מי ששכח וברך על אוכל בתענית - יטעם, וימשיך את הצום!

יוסף הצדיק נבחר להיות מלך על כל מצרים, המעצמה הגדולה ביותר באותם הימים.

מיד לאחר היבחרו למלך, הוא נושא לאשה את אסנת, מדוע התורה מציינת את זה?

הרי התורה נקראת כך מפני שהיא 'מורה' דרך, ומהי הדרך הנלמדת מנשואיו של יוסף לאסנת? בפשטות יש שרצו לתרץ שחובה קדושה לדעת מי היתה אמם של שני שבטים - מנשה ואפרים, תירוץ זה כוחו יפה אם ידענו מי היו אמם של שאר השבטים, אי לכך חובה לתור לנו דרך ותירוץ אחר... מהו?

התירוץ לכך פונה לנתיב נפלא: מי שעומד להיות מלך על כל העולם, לדאוג למיליוני אנשים נשים וטף בכל רגע, חייב להיות נשוי, מדוע? כדי שנזכור שמי הוא 'מלך' בביתו, דהיינו: דואג, מכיל, שומר, נותן כתף נפשית ופיזית, נשמר מכל אגו וחשיבות עצמית מדומה, הוא זה שיכול למלוך בהצלחה בחוץ! זאת הסיבה שהתורה מציינת את נישואי יוסף רגע לפני מלכותו על מצרים!

התורה מספרת על לידת בני יוסף, אך גם את זמן לידתם, וכך היא כותבת: "וליוסף יולד שני בנים, בטרם תבוא שנת הרעב...". לשם מה נצרכת הידיעה הזו? חז"ל לומדים מכאן על ההשתתפות הנצרכת ברגעים של רעב [ויש שלמדו מכאן גם לשאר

צרות שמתרגשות, שהאדם ימעיט בהנאותיו וישתתף עם צרת הציבור], אך נדמה שיש כאן נקודת לימוד נוספת: כשרואים ילדים שמצליחים כל כך בחיים, עולות תהיות: מהו סוד הצלחתם? והתשובה לכך היא מגוונת, אך שורש אחד נעוץ עמוק עמוק כיסוד לכל תשובה אפשרית: יוסף הרי יודע שיבואו שנות רעב, הוא גילה את זה לפרעה ולכל מצרים. מדוע כעת הוא עסוק בהבאת צאצאים? אולי לא יצליח להיות אב במשרה מלאה מחמת התפקיד הגדול בחוץ? אלא שמחשבתו של יוסף הצדיק אחרת: להביא ילדים לתוככי מציאות תובענית דורשת ממנו סדרי עדיפויות: תחילה הבית, ולאחר מכן המשרה - חשובה ככל שתהיה! זאת ועוד, ילד שנולד למציאות של חוסר, מעריך כל דבר!

דין תורה עם הקב"ה...?

מסופר על אחד מחסידיו של הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א, שמו היה ר' מאיר והיה עשיר גדול. הוא היה סוחר עם סוחרים גדולים, שועים וגדולי ארץ, והמזל האיר לו פנים. בכסף שהרוויח קנה בתים ואחוזות שהשתרעו על-פני שטחים נרחבים. ר' מאיר ורעייתו נהנו מחיי עושר ונוחות והיה נראה שלא חסר להם מהומה והם אנשים מאושרים. אולם לא כן היה הדבר, למרות כל העושר והרחבות שלהם היה דבר אחד שהציק להם מאד, הם לא זכו לפרי בטן. לפני כל נסיעה אל רבו ברוזין, הייתה אשתו מפצירה בו כי יבקש את ברכת הצדיק לילדים. ואכן, בכל ביקור וביקור ביקש מהרבי ברכה לזרעא חייא וקיימא, ומשום מה נמנע הרבי מלהבטיח להם ישועה. פעם אחת, בעת שהכין עצמו ר' מאיר לצאת לרוזין, פרצה אשתו בבכי. "איך ייתכן שמאות ואלפים מתברכים מפי הרבי ונושעים בזכותו ואילו אתה שהנך מקורב אליו כל-כך, חוזר פעם אחר פעם מחצרו 'בידיים ריקות'. הפעם לא אסתפק עוד בברכה", זעקה בכאב, "הפעם הזאת עליך לדרוש מהרבי הבטחה מפורשת". ליבו של ר' מאיר נצבט, עיניו נתלחלו מדמעות והוא הבטיח לשמוע בקולה ולבקש מהרבי הבטחה לזרע ברך ה'. בתום שהייתו ברוזין נכנס ר' מאיר להיפרד מרבו לשלום. דמותה של רעייתו המיוסרת כמו ניצבה לנגד עיניו. "רבי", אמר בקול נשבר, "אנא יבטיח לנו כי בקרוב ניוושע". לשמע הדברים התעטף הצדיק בשתיקה. השתיקה הופרה כעבור שניות בקולו של הרבי: "רשאי אתה להחליף את ערירותכם בעוני. אם תיאותו לקבל עליכם חיי דלות ומחסור, תזכו בילד". זיק של תקווה ניצת בעיני ר' מאיר. אילו היה הדבר תלוי בו בלבד, משיב היה בחיוב תכף ומיד. אך לפי שגם גורל

אוננים. יום אחד קם ר' מאיר ונסע לרוזין. נכנס לחדרו של הרבי וזעק מנהמת לבו המיוסר: "רבי" "יש לי דין-תורה עם הקב"ה!". בשנייה שלאחר מכן נשך את שפתיו וכבר התחרט על המשפט החצוף שנפלט מפיו. אבל הרבי שמע את הדברים ולא הרפה. "דין-תורה עם הקב"ה?! על מה ולמה?". סיפר ר' מאיר לרבו על מצבו הרוחני הירוד של בנו-יחידו ואז הוסיף: "כשקיבלנו עלינו אני ורעייתי חיי עוני ודלות, עשינו זאת כדי לזכות בבן, אך לא בבן פורק-עול. זה לא היה חלק מהתנאי. תובעים אנו מהקב"ה שיספק לנו די מחסורנו. איננו מבקשים חיי שפע ומותרות, אלא שנוכל לגדל את בנו לתורה וליראת-שמים!". הצדיק מרוזין האזין לדבריו בהבעת השתתפות. "תביעתך נשמעת הגיונית", אמר. "אולם כדי לקיים דין-תורה עם הקב"ה, עליך לפנות לבית-הדין הגדול בעיר ברוד. שים פעמך לשם ושטח את טענותיך לפני הדיינים, ללא מורא ופחד". כשהוא שואב כוח מהוראת רבו, התייצב ר' מאיר לפני חברי בית-הדין של ברוד. ברגע הראשון נדהמו הדיינים מדבריו של העני האלמוני שביקש להזמין לדין תורה את הקב"ה בכבודו ועצמו. אולם כאשר גילה להם מי שלחו אליהם, שינו את יחסם אליו. לאחר שחקרו ובדקו את גרסתו מכל צדדיה, קבעו דייני בית-הדין כי אכן הצדק עמו. "מאן דיהיב בני, יהיב מזוני", ציטטו בפסק הדין אשר קבע מפורשות כי ראוי הוא ר' מאיר לפרנסה בכבוד. בדרכו חזרה לביתו שמע ר' מאיר קול דהרה מאחוריו. כרכרה הדורה עצרה לידו בחריקה. "היי, מאיר, מה מעשיך כאן? תראה איך אתה נראה! האם

התחפשת?" זה היה קולו של אציל גוי שבעבר הרבה ר' מאיר לסחור עמו. האציל הזמינו לעלות על הכרכרה ור' מאיר נענה להזמנתו. תוך כדי נסיעה סיפר ר' מאיר את שעבר עליו בשנים האחרונות. "שמע נא, מאיר", פנה אליו האציל בידדות, "אולי אתה תוכל לעזור לי". האציל סיפר לו כי מסיבות כלשהן זקוק הוא בדחופות לכסף מזומן. לפני שעה קלה יצא מפגישה עם בעל אחוזה מסוים, בניסיון למכור לו כמה מנכסיו. הבעיה הייתה שגם בעל האחוזה חשב בלהיטותו היתרה למכור את נכסיו, והוא ניצל זאת כדי להוריד את המחיר בצורה בלתי הוגנת. עד שאין לי ברירה אלא לחזור אל בעל האחוזה "למעשה", הוסיף האציל ואמר, "אני כל-כך זקוק לכסף ולהסכים למחיר שהציע לי. אלא שאם אשוב אליו כעת, יראה בכך כניעה מצידי והוא עלול ללחוץ עליי ולהוריד עוד את המחיר. לך אליו אתה ועשה זאת במקומי, תמורת עמלת תיווך ראויה לשמה. החליף ר' מאיר את בגדיו ופנה אל ביתו של בעל האחוזה. גם עמו סחר בעבר והם הכירו היטב זה את זה. בשיחתם סיפר לו בעל האחוזה, כמשיח לפי תומו, על עסקה גדולה שזה עתה הוצעה לו.... המשך בעמ' 4

כאשר שב הביתה עם הבשורה והתנאי לכך, ההתרגשות בביתו הייתה עצומה. מבחינת אשתו לא היה כאן שום מקום להתלבטות. "איזה ערך יש לחיינו בלי ילד לאהוב ולגדל?", אמרה ור' מאיר כמובן הסכים עמה. הוא חזר תיכף לרוזין והודיע לרבי כי הוא ואשתו מסכימים לקבל עליהם את התנאי הקשה. הרבי לחץ את ידו ופטרו לדרכו. בתוך זמן קצר פקדה את ר' מאיר שרשרת אסונות כלכליים, והוא הפסיד את כל הונו ורכושו. גם את ביתו הפרטי איבד בדלקה פתאומית שכילתה אותו עד היסוד. ובה-בעת ממש נתקיימה גם הברכה. בתוך כשנה חבקו ר' מאיר וזוגתו בן זכר מיוחד. ולמרות המעבר החד מחיי שפע לעניות ולחוסר כול, חשו עצמם ההורים הטריים – מאושרים באדם. המציאות החדשה אילצה את ר' מאיר להיעדר מביתו פרקי-זמן ארוכים, בחיפושיו אחר מקורות מחיה מזדמנים. בינתיים גדל הילד והיה לנער. העוני הקשה והיעדרויותיו הממושכות של האב מהבית, נתנו את אותותיהם בנער שחבר לנערי רחוב פוחזים. ליבם של ר' מאיר ורעייתו נחמץ, אך הם היו חסרי

- א. החיילים היקרים המחרפים נפשם למות להגנת העם והארץ, שמחים מאוד בכל בשורה על אחדות עם ישראל על כל גזוניו, אי לכך בשעה מורכבת זו בה מצאו את מותם מאות רבות של חיילים יקרים, ומשפחות השכול נתרבו בעוונות הרבים, ועימם כאלפים נכי-צה"ל מתחילת המלחמה, נקבל על עצמנו לא לבקר שום יהודי, ובטח לא זרם או מגור ביהדות; נאהב את כולם ונוסיף כח בפמלייא של מעלה לגאולה שלימה בחסד לכלל ישראל בקרוב, אמן!
- ב. כל מי שמעוניין להצטרף למיזם קריאת הוזהר הקדוש ברציפות בבית מדרשנו, מיזם שעליו קרא הרמח"ל הקדוש שאם היה באפשרותו היה מתקן את זה בכל מקום לרוב השמירה העצומה שגורם בישראל! יפנה לאחראים על השיבוץ היומי במהלך השבוע: סבב א- ר' שמעון מולא: 0555531758. סבב ב- ר' אלעד אהרונ: 0522415518.
- ג. המעוניין לתרום לתפידניות - נרתיק קשיח השומר על התפילין עבור החיילים בחזית יפנה לר' אלון מנשה: 0546307056 תזכו למצוות!

...הוא התייסר באוזניו שלר' מאיר על כי החמיץ את העסקה המשתלמת. זה האחרון העמיד פני תם והתעניין בפרטי המקרה. העסקה, גם במחיר שהציע לי האציל אך אם ארדוף. "למעשה", אמר לבסוף בעל האחוזה, "חפץ אני בקיום אחריו כעת, הוא יפרש זאת ככניעה מצידו ויעלה עוד את המחיר". לפתע הבריק רעיון במוחו של בעל האחוזה. "מאיר, ידידי", אמר בחיך מבטיח, "יש לי בשבילך הצעה שלא תוכל לסרב לה. לך אליו אתה וקנה בעבורי את הנכסים, במחיר שביקש. והריני מבטיחך כי חלקך לא יקופח". סופו של דבר, שהעסקה הסתיימה בכי-טוב ור' מאיר זכה בדמי תיווך שמנים... משני הצדדים. בכסף שהרוויח יכול היה לפרנס בכבוד ולאורך זמן את אשתו ובנו והשלווה והנחת חזרו לשכון בביתם הצנוע. הבן גדל לתפארת והסב נחת לשני הוריו, שהיו מוכנים להקריב למענו כל-כך הרבה. (תודה לר' ד.א. על הסיפור הנפלא)

המשך מאמר הרב מעמוד 1: "בכה שוב בכי מר, ולבו נמס בקרבו, עד שכמעט יצאה נפשו מרוב עצב ושברון רוח. לא היה ספק בלבו כי רוח הקודש דיברה מפיו של ר' אלימלך, וכי אליו התכוון הרבי בדבריו. "אם נכונים הדברים", חשב ר' דוד, "הרי שאין עוד תרופה ותקווה לנפשי." בייאוש עמד ר' דוד מאחורי חלון בית המדרש ובכה בתשובה שלמה. בתוך בית המדרש נערכה ההבדלה של מוצאי שבת. באותם רגעים גמלה החלטה בלבו של ר' דוד. "חוטא גמור אני", אמר לעצמו, "יהיה אשר יהיה, אדחק ואכנס אל חדרו של ר' אלימלך, אפול לרגליו ולא אקום עד שיורה לי דרך תשובה." בתום ההבדלה דחף ר' דוד את הדלת בשקט ונכנס אל החדר. מיד קם ר' אלימלך לקראתו, רץ אליו וחיבקו בחום. "ברוך הבא ר' דוד היקר!" קרא הרבי והושיב את ר' דוד בחיבה עצומה ובאהבה לידו אצל השולחן. ר' אלעזר, בנו של הרבי, עמד המום ותמה: "הלא זה האיש שאבי לא יכול לסבול ואף גירשו פעמיים מעל פניו!" "חלילה!" אמר רבי אלימלך, "הלא כעת זהו איש אחר לגמרי. הנה זה הוא אוינזער רב דוד יעבין - ר' דוד היקר שלנו!" מאותו היום הפך ר' דוד לתלמידו המובהק של רבי אלימלך! מה התחולל פתאום? מדוע קרבו הר"ר אלימלך? התשובה היא עמוקה מאוד: שבע שמות יש לו ליצר הרע כמבואר בגמרא במסכת סוכה, והם שבע מדרגות נוראיות של מלחמה מול היצר

הפעם מתארחים בחודש טבת...

היכל היצרים

י. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
ט. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
ז. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
ח. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
ט. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
י. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יא. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יב. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יג. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יד. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יז. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יח. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יט. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
כ. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט

א. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
ב. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
ג. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
ד. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
ה. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
ו. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
ז. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
ח. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
ט. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
י. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יא. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יב. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יג. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יד. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יז. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יח. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
יט. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט
כ. הוולגט לטונז לאוסטז 'טוולגט זא ללאט גאז י. זאט

העשר את ידיעותיך בעניין חודש טבת:

- א. מדוע נקרא חודש טבת בשם זה?
- ב. איזה חג לעולם יחול בחודש טבת?
- ג. מדוע יום שמונה בטבת היה יום קשה לישראל?
- ד. מה אירע בתשעה בטבת?
- ה. מה מציין מזלו של חודש זה - גדי?

האם אתה יודע?

א. מי זה: סייע, עם האות ראשונה, וקשור לחודש טבת?

ב. איזו מילה היא גם בעל חיים, וגם סיבת עליית יוסף הצדיק לגדולה באותן אותיות, ומוזכרת בברכת יעקב באותיות שוות?

שיעורי הרב ברחבי הארץ:

- יום ראשון: בנתניה: בית הכנסת 'אהל יצחק' רחוב חטיבת הראל 8, בשעה: 19:00. (בכולל למטה) בכפר סבא: בית הכנסת 'אלי כהן' רחוב שלמה המלך פינת מצדה בשעה: 20:15.
- יום שני: בבאר יעקב; בית הכנסת 'אברהם אבינו' רחוב הרב עוזיאל 7 בשעה: 17:15, לאחר תפילת ערבית.
- יום שלישי: בירושלים, ביה"כ "מוסאיוף" רח' יואל 25 בשעה: 15:00. (שידור חוזר בטל: 03-6171068 שלווח: 50) בירושלים, שכונת פסגת זאב בית הכנסת 'נחלת צבי' רחוב אליהו מרידור 42 בשעה: 19:30.
- יום חמישי: בירושלים בית הכנסת 'תפארת ירושלים' - היזדים, רחוב אדוניהו הכהן 26 בשעה: 14:00. בירושלים, בית הכנסת "בורוכוב" - 'חזון יעקב' רחובות הבוכרים 21 בשעה: 20:20. בגבעת זאב בית הכנסת 'היכל המלך' לימוד 'ליל שישי' כל הלילה החל מהשעה: 22:00 בע"ה.

